

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919010136
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5919010136.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 8. septembra 2020 prejednal odvolanie podané obžalovaným K. S., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/31/2019 z 11.11.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. S. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/31/2019 z 11.11.2019 bol obžalovaný K. S. uznaný vinným z prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 22.8.2018 v čase okolo 09.00 hod. v Ružomberku na ul. A. Bernoláka, medzi budovou Slovenskej pošty, a.s. a zábavným podnikom "Carracas", pristúpil k tam prechádzajúcej osobe S. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A. G. XXXX/XX, V., ktorú oslovil slovami "nemáte dvadsať centov", na čo mu menovaná odpovedala, že mu nič nedá a pokračovala ďalej smerom k budove pošty, kde následne k nej pristúpil obvinený, ktorý ju tam na mieste udrel dlaňou svojej ruky na ľavú stranu hlavy poškodenej, konkrétne na jej ľavé ucho, následkom čoho poškodená celým telom padla na chodník, kde si udrela hrudník, pričom týmto konaním obvineného poškodenej S. H. utrpela tieto zranenia: pohmoždenie ľavej strany tváre, pohmoždenie ľavej ušnice, pohmoždenie oboch strán rebier hrudníka s dobou liečenia a obmedzením obvyklého spôsobu života u poškodenej v trvaní 2 až 3 týždne.

Za to mu súd podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Krajská pobočka Žilina, P.O. Hviezdoslavova 26, 010 01 Žilina, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 214,93 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Svrčka (č.l. 220-221). Odsudzujúci rozsudok okresného súdu označil za nezákonný. Podľa názoru obžalovaného prvostupňový súd sa nedostatočným spôsobom vysporiadal so zabezpečenými a vykonanými dôkazmi. Obžalovaný v obsahu podaného odvolania poprel spáchanie stíhaného trestného

činu. Z trestnej činnosti bol podľa jeho názoru usvedčený len na základe výsluchu poškodenej, k čomu však nepristúpil žiadny iný priamy dôkaz. V ďalšej časti odvolania podrobným spôsobom opísal obsah výpovede poškodenej, ako aj zainteresovaných svedkov. Výpovede svedkov K. H., V. X. a K. V. neboli spôsobilé potvrdiť záver o jeho vine. Opakovane uviedol, že záver o spáchaní trestného činu mala potvrdzovať len výpoveď poškodenej. Z vykonaného dokazovania preto nebolo preukázané, že by sa stal skutok uvedený v obžalobe, alebo že by ho spáchal ako obžalovaný, a preto ho mal súd spod obžaloby oslobodiť. V prípade, že by súd dospel k záveru, že sa dopustil konania uvedeného v obžalobe, toto bolo nesprávne právne kvalifikované a taktiež došlo k nesprávnemu určaniu trestnej sadzby, z ktorej súd vychádzal pri určení výmery trestu. Prvostupňový súd pri určení výmery trestu vychádzal z nesprávne upravenej dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Obžalovaný ďalej namietal použitie kvalifikačného znaku podľa § 156 ods. 2 písm. a) Tr. zák., v spojení s § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., a to z dôvodu, že súd neaplikoval ustanovenie § 139 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého sa ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Len samotná skutočnosť, že poškodená bola osobou vyššieho veku, ešte neodôvodňuje aplikáciu ustanovenia § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 2Tdo/65/2013. Ak by súd pripustil spáchanie skutku, nebolo preukázané, že vyšší vek poškodenej obžalovaný spájal s jej menším odporom, slabšou odvetou, či umocnením účinku trestného činu. Z uvedeného dôvodu jeho konanie nebolo možné kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ale nanajvýš ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody od šiestich mesiacov do dvoch rokov. V takom prípade by prísnejšie trestným bol prečin výtržníctva, keďže zaň možno uložiť trest odňatia slobody do dvoch rokov. Pri zvýšení jeho dolnej hranice o tretinu by tak bolo možné ukladať trest od jedného roka do troch rokov, a teda by bol vytvorený priestor na zníženie trestu oproti rozsudku okresného súdu. Obžalovaný v ďalšej časti namietal dĺžku liečenia poškodenej, a to s poukázaním na lekársku správu MUDr. N. S. z 22.8.2018. Podľa obžalovaného nebolo preukázané, či od 22.8.2018 do 8.10.2018 nastalo v zdravotnom stave poškodenej niečo, čo nesúviselo s jej pádom dňa 22.8.2018 a čo mohlo mať vplyv na dĺžku jej liečenia. V takom prípade by nebola otázna správnosť kvalifikácie skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a do úvahy by prichádzalo posúdenie skutku iba ako prečinu výtržníctva.

Vzhľadom na uvedené obžalovaný K. S. navrhol, aby Krajský súd v Žiline rozsudok okresného súdu zrušil a sám rozhodol vo veci tak, že ho spod obžaloby oslobodí a zároveň odkáže Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. na uplatnenie svojho nároku na náhradu škody v civilnom sporovom konaní.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok (č.l. 229-230). V súhrne označil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu za zákonný a dôvodný. Vina obžalovaného bola ustálená na základe výpovede poškodenej, pričom prokurátor túto označil za presvedčivú a dôveryhodnú. Tvrdenia poškodenej neboli žiadnym rozumným spôsobom vyvrátené. V ďalšej časti opísal skutkové okolnosti prípadu so záverom, že protiprávneho konania sa dopustil obžalovaný. Výpoveď poškodenej bola potvrdená aj výpoveďami svedkov, ktorí bezprostredne po jej napadnutí prišli na miesto činu poskytovať tejto pomoc. Výpoveď svedka K. H. prokurátor označil ako účelovú a nevierohodnú so zrejmovou snahou pomôcť obžalovanému vyvinieť sa z trestnej činnosti. Uvedený svedok mal s obžalovaným priateľský vzťah a spoločne sa poznali z pobytu v azylovom dome. Námietku obhajoby o použití kvalifikačného znaku podľa § 156 ods. 2 písm. a) Tr. zák., v spojení s § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. označil prokurátor ako nedôvodnú. Obžalovaný poškodenú poznal, vedel, že táto osoba je staršia v dôchodkovom veku a v spojení s touto okolnosťou obžalovaný neočakával zo strany poškodenej ako osoby vyššieho veku vážnejší odpor pri jeho útoku. Konanie obžalovaného bolo preto v napadnutom rozsudku okresného súdu správne právne kvalifikované. Navrhol preto odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde, ktoré sa konalo po splnení zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, obhajca zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania. Obhajca obžalovaného navrhol, aby krajský súd vyhovel podanému odvolaniu, zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a sám rozhodol o oslobodení obžalovaného spod podanej obžaloby s tým, že poškodeného odkáže so svojím nárokom na civilný proces.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného K. S. a zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o vine, uloženom treste, ako aj výroku o náhrade škody.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpovede zainteresovaných svedkov, znalecké dokazovanie a listiny dôležité pre trestné konanie. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Pokiaľ sa týka dôvodov podaného odvolania, je potrebné uviesť, že odvolací súd nezistil procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku. Obžalovaný bol zo spáchanej trestnej činnosti usvedčený najmä výpoveďou poškodenej S. H., ktorá v prípravnom konaní podrobným spôsobom opísala protiprávne konanie obžalovaného. Výpoveď poškodenej, ktorá v priebehu trestného konania zomrela, v celom rozsahu korešpondovala s ďalšími zabezpečenými a vykonanými dôkazmi svedčiacimi o vine obžalovaného. Krajský súd mal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný v inkriminovanom čase fyzicky napadol poškodenú, ktorá mu odmietla poskytnúť peňažné prostriedky. Obžalovaný poškodenú udrel dlaňou na ľavú stranu jej hlavy do oblasti ľavého ucha, pričom táto úder vzhľadom na svoj vek neabsorbovala, spadla na chodník a udrela si hrudník. Z výpovede poškodenej taktiež vyplynulo, že s obžalovaným mala už dlhšiu dobu nezhody ohľadne návštev v azylovom dome, kde v tom čase bol ubytovaný jej syn. V deň spáchania stíhaného trestného činu sa jej mal navyše obžalovaný vyhrážať ujmu na zdraví, a to so zbraňou v ruke (nôž).

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie MUDr. Tibora Letka vyplynulo, že poškodená v deň incidentu utrpela poranenia spočívajúce v pomliaždení ľavej strany tváre, pomliaždení ľavej ušnice, ako aj pomliaždení oboch strán rebier hrudníka. Z lekárskeho hľadiska išlo o zranenia stredné a ako najpravdepodobnejší mechanizmus týchto zranení bol označený tupý úder do ľavej strany tváre a ucha s následným pádom hrudníkom na zem. Obmedzenia v obvyklom spôsobe života znalec stanovil po dobu dvoch až troch týždňov, pričom obmedzenie poškodenej spočívalo najmä v bolestivosti a opuchu ľavej strany tváre, ako aj bolesti v oblasti hrudníka a tým pádom aj v sťaženom dýchaní.

Výpoveď poškodenej, ako aj záver okresného súdu o vine obžalovaného bol potvrdený aj výpoveďou zakročujúceho príslušníka OO PZ Ružomberok Mgr. S. P., ktorý sa na miesto činu dostavil bezprostredne po napadnutí S. H.. Po jeho príchode mu poškodená oznámila, že bola zo strany obžalovaného fyzicky napadnutá, a to úderom dlane do oblasti tváre. Poškodená následkom tohto úderu spadla na zem a narazila si rebrá. Ako dôvod napadnutia uviedla, že obžalovanému odmietla vydať na jeho požiadanie peniaze. Napadnutie poškodenej potvrdil aj ďalší svedok Ing. V. X., ktorý celý incident vnímal od okamihu, keď sa otočil na zvuk pripomínajúci úder. Po tomto momente videl ležať na zemi pani, pričom obžalovaný aj s druhou osobou sedel na lavičke. Ležiacej žene poskytol pomoc, privolal mestskú políciu, pričom následne sa na miesto činu dostavila aj štátna polícia.

Krajský súd v týchto súvislostiach výpoveď svedka K. H. vyhodnotil ako vrcholne nedôveryhodnú a produkovanú za účelom zbavenia sa trestnej zodpovednosti obžalovaného. Obsah výpovede tohto svedka je v zásadnom rozpore s ďalšími dôkazmi, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu objektívne zadokumentovali priebeh stíhaného trestného činu. Výpoveď svedka K. H. na hlavnom pojednávaní obsahuje rozpory, a to oproti výpovedi z prípravného konania, pričom tieto vysvetlil svojím stavom po

ovplyvnení alkoholom. Svedok taktiež uviedol, že v čase spáchaného trestného činu bol pod vplyvom aj prchavých látok.

Za takejto situácie a dôkazného stavu krajský súd v zhode s názorom okresného súdu, ktorý vyjadril v napadnutom rozsudku, ustálil, že vina obžalovaného v konkrétnom prípade trestného stíhania bola jednoznačne preukázaná. Z tohto dôvodu odvolací súd odkazuje na argumenty odôvodnenia napadnutého rozsudku a tieto nepovažuje za potrebné opakovane rozvádzať. Právna kvalifikácia konania obžalovaného bola podľa zistenia krajského súdu správne ustálená. Obžalovaný osobu poškodenej detailne poznal a mal vedomosť o tom, že táto je vyššieho veku. Z tohto dôvodu disponoval vedomosťou, že jej reakcia, resp. obrana voči fyzickému napadnutiu bude výrazným spôsobom oslabená. Takýto záver sa potvrdil aj priebehom skutku stíhaného trestného činu. Poškodená fakticky nereagovala účinným spôsobom na fyzické napadnutie obžalovaným a jej zranenia sa aj po jednom údere do oblasti tváre prejavili ako stredne ťažké. Z tohto dôvodu odvolací súd neprijal argument obhajoby o nesprávnom právnom kvalifikovaní skutku, ktorého sa dopustil obžalovaný.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Uložený trest obžalovanému krajský súd vyhodnotil ako zákonný a spravodlivý. Uložený trest v celom rozsahu zodpovedá základným zásadám platným pre ukládanie trestov uvedeným v § 34 Tr. zák. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaný mal v čase rozhodovania odvolacieho súdu podľa aktuálneho odpisu registra trestov šesť záznamov. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Ružomberok (rozsudok, sp.zn. 1T/100/2017 z 23.7.2018) pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. a § 140 písm. b) Tr. zák., pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 24.7.2020. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 23.7.2018. Skutok súčasne stíhaného trestného činu obžalovaný spáchal 22.8.2018, to znamená bezprostredne po právoplatnom odsúdení citovaným rozsudkom Okresného súdu Ružomberok. Osoba obžalovaného vykazuje silné znaky kriminálneho narušenia, o čom svedčili aj predchádzajúce odsúdenia pre úmyselné trestné činy. V tejto súvislosti sa preto uložený trest obžalovanému vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne javil ako primeraný a zodpovedajúci zákonu. Vzhľadom k tomu, že v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, výrok napadnutého rozsudku, podľa ktorého bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, zodpovedá zneniu ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. (odsúdenie Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/92/2007 z 2.12.2009, právoplatné 17.3.2010). Argumenty obhajoby o neprimerane prísnom treste krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že trest obžalovanému bol uložený za prevažujúceho pomeru príťažujúcich okolností (§ 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák.), ako aj z toho dôvodu, že žalovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (§ 49 ods. 2 Tr. zák.). Trest bol obžalovanému ukladaný ako úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a tento mu bol uložený na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby.

Krajský súd starostlivo preskúmal aj výrok napadnutého rozsudku okresného súdu o náhrade spôsobenej škody a tento v celom rozsahu zodpovedá zneniu ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por.

V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil a toto si aj osvojil. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. S.a zamietol, pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.